

Îngemănând a ziua

AlbAtros

Îngemănând a ziua
m-am trezit dintr-un vis,
se făcea că pluteam aiurea
peste o mare întinsă,
în zborul meu mă gândeam:
Ce frumoasă-i marea?!
E lină și liniștită, în ea sunt atâtea
vise încât te poți încurca în ele,
sunt pești de aur, ce-ți pot îndeplini
dorințe, sunt alge ce te pot alinta
cu atingerea lor, sunt tot felul de
viețuitoare ce-ți pot încânta privirea,
chiar și sirene ce te pot atrage în
cântarea lor...au o melodie ce nu-i
poți rezista.

Dar pe marea lină se vedea și-o corabie
din care se auzea o larmă mare,
mii și mii de suflete se distrau,
fiecare în felul lui.

Unii se iubeau, alții se certau,
mulți dansau, mulți fredonau,
dar în larma lor se simțea
o poftă mare de viață!

Mi-ar fi plăcut să nu mă trezesc
să-i urmăresc pe cei ce se iubesc,
dar m-am trezit...

Dimineața mea era plină de soare,
cu ciripit de păsărele, cu miros de flori
de...corcoduș, zarzăr și o aromă
de frunze trezite la viață, de iarbă verde
ce îți dăruiau, far-de mare, o poftă...
imensă de viață.